

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. decembra 2021 (\*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Spoločné investičné fondy uzavretého typu – Spoločné investičné fondy otvoreného typu – Investície do nehnuteľností – Daň z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálna daň – Daňová výhoda vyhradená len realitným fondom uzavretého typu – Rozdielne zaobchádzanie – Porovnateľnosť situácií – Objektívne rozlišovacie kritériá“

V spojených veciach C-478/19 a C-479/19,

ktorých predmetom sú návrhy na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasáčný súd, Taliansko) z 21. decembra 2018 a doručené Súdnemu dvoru 19. júna 2019, ktoré súvisia s konaniami:

UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

proti

Agenzia delle Entrate,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (spravodajca) a A. Kumin,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú žiadosť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH, v zastúpení: S. Ricci, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Serpieri, avvocato,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. februára 2021,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Návrhy na zažatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článkov 43 a 56 ES (zmenené,

teraz články 49 a 63 ZFEÚ).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporov medzi spoločnosťou UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH (ďalej len „UBS Real Estate“) a Agenzia delle Entrate (daňová správa, Taliansko) vo veci obmedzenia poskytnutia úľavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a na katastrálnej dani len v prospech investičných fondov uzavretého typu s vylúčením investičných fondov otvoreného typu.

## **Talianske právo**

### **Legislatívny dekrét č. 347 z 31. októbra 1990**

3 Decreto legislativo n. 347 – Approvazione del testo unico delle disposizioni concernenti le imposte ipotecaria e catastale (legislatívny dekrét č. 347 o schválení konsolidovaného znenia ustanovení týkajúcich sa dane z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dane z 31. októbra 1990 (riadna príloha GURI č. 277 z 27. novembra 1990) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej na jednej strane stanovuje, že na formálne náležitosti týkajúce sa vkladu, zápisu hypoték, obnovenia a poznámky do katastra nehnuteľností sa vzťahuje daň z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam (*imposta ipotecaria*). Základ tejto dane tvorí hodnota prevedených alebo vkladaných nehnuteľností a sadzba je stanovená na 1,6 %.

4 Na druhej strane je týmto legislatívnym dekrétom č. 347 z 31. októbra 1990 upravená katastrálna daň (*imposta catastale*), ktorá sa uplatňuje na prechod, čiže zmenu v osobe majiteľa predmetného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo iného vecného práva k nehnuteľnosti zapísaného v katastri nehnuteľností. Táto daň, ktorej sadzba je 0,4 %, je úmerná hodnote tejto nehnuteľnosti.

### **Legislatívny dekrét č. 58/1998**

5 Decreto legislativo n. 58 – Testo unico delle disposizioni in materia di intermediazione finanziaria, ai sensi degli articoli 8 e 21 della legge 6 febbraio 1996, n. 52 (legislatívny dekrét č. 58 – konsolidované znenie predpisov v oblasti finančného sprostredkovania, na základe článkov 8 a 21 zákona zo 6. februára 1996, č. 52) z 24. februára 1998 (riadna príloha GURI č. 71 z 26. marca 1998) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „legislatívny dekrét č. 58/1998“) vo svojom článku 1 nazvanom „Definície“ stanovoval:

„1. V tomto legislatívnom dekréte sa budú uplatňovať nasledujúce definície:

...

k) „otvorený fond“ znamená spoločný investičný fond, ktorého účastníci majú právo kedykoľvek požadovať vyplatenie podielov podľa štatútu upravujúceho fungovanie tohto fondu;

l) „uzavretý fond“ znamená spoločný investičný fond, v ktorom je účastníkom priznané právo vyplatenia podielov iba vo vopred stanovených termínoch...

...“

6 Podľa článku 36 tohto legislatívneho dekrétu s názvom „Spoločné investičné fondy“:

„1. Spoločný investičný fond je spravovaný spoločnosťou vykonávajúcou správu portfólia, ktorá ho založila, alebo inou spoločnosťou vykonávajúcou správu portfólia. Druhá uvedená spoločnosť spravuje fondy, ktoré sama založila, ako aj fondy založené inými spoločnosťami.

...

3. Účastníctvo v spoločnom investičnom fonde je upravené stanovami daného fondu. Po prerokovaní s [Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Národná komisia pre obchodné spoločnosti a burzu, Taliansko)] ustanovuje Banca d'Italia [(Banka Talianska)] nad rámec ustanovení článku 39 všeobecné kritériá na vytvorenie stanov fondu a ich minimálny povinný obsah.

...

6. Každý spoločný investičný fond alebo každý podfond toho istého fondu predstavuje samostatné portfólio, ktoré je pre všetky právne účely oddelené od aktív spoločnosti vykonávajúcej správu portfólia a aktív každého z účastníkov, ako aj všetkých ostatných aktív spravovaných rovnakou spoločnosťou...

7 Podľa článku 37 uvedeného legislatívneho dekrétu:

„Minister hospodárstva a financií určí nariadením prijatým po konzultácii s Bankou Talianska a Consob všeobecné kritériá, ktoré musia spĺňať spoločné investičné fondy a ktoré sa týkajú:

- a) účelu investície;
- b) kategórií investorov, ktorým je ponuka akcií určená;
- c) podmienok účasti v otvorených a uzavretých fondoch, najmä frekvencie emisie a vyplácania podielov, prípadného minimálneho limitu pre upisovanie podielov a používaných postupov;
- d) prípadnej minimálnej a maximálnej doby trvania;

da) podmienok nadobúdania alebo vkladov majetku, a to v prípade založenia fondu aj potom, pokiaľ ide o fondy, ktoré investujú výlučne alebo prevažne do nehnuteľností, vecných práv k nehnuteľnostiam a nehnuteľností ako podielov v realitných spoločnostiach.

...

2a. V stanovách uvedených v odseku 1 musia byť uvedené aj záležitosti, v súvislosti s ktorými sa účastníci v uzavretých fondoch schádzajú na zhromaždeniach na účely rozhodnutí, ktoré budú pre spoločnosť vykonávajúcu správu portfólia záväzné. Zhromaždenie vždy rozhoduje o nahradení spoločnosti vykonávajúcej správu portfólia inou spoločnosťou, o žiadosti o prijatie na kótovanie, ak tak nie je stanovené, a o zmenách stratégií správy...

8 Článok 39 toho istého legislatívneho dekrétu, nazvaný „Stanovy fondu“, stanovuje:

„1. Vo vzťahu ku každému investičnému fondu vymedzujú stanovy jeho základnú charakteristiku, upravujú jeho fungovanie, uvádzajú zakladateľskú spoločnosť fondu, správcu, ak ním nie je zakladateľská spoločnosť, a depozitnú banku, určujú rozdelenie úloh medzi vyššie menovanými a upravujú existujúce vzťahy medzi nimi a účastníkmi.

2. Stanovy musia obsahovať najmä tieto náležitosti: a)

- a) názov a dobu trvania fondu;

- b) podmienky účasti vo fonde, lehoty a podmienky vydávania a rušenia podielových listov, upisovanie a vyplácanie podielov, ako aj podmienky likvidácie fondu;
- c) subjekty, ktorým je zverené právo výberu investícií, a kritériá na umiestňovanie týchto investícií;
- d) druh majetku, finančných nástrojov a iných cenných papierov, do ktorých je možné aktíva fondu investovať;

...

### **Zákonný dekrét ?. 223/2006**

9 ?lánok 35 s názvom „Opatrenia na boj proti daňovým podvodom a únikom“, ktorý je súčasťou decreto?legge n. 223 – Disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all’evasione fiscale (zákonný dekrét ?. 223 o naliehavých ustanoveniach týkajúcich sa hospodárskych a sociálnych stimulov, obmedzenia a racionalizácie verejných výdavkov a opatrení v oblasti rozpočtových príjmov a boja proti daňovým únikom) zo 4. júla 2006 (GURI ?. 153 zo 4. júla 2006) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „zákonný dekrét ?. 223/2006“), zmenený na zákon po zmenách na základe legge n. 248 – Conversione in legge, con modificazioni, del decreto?legge 4 luglio 2006, n. 223, recante disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all’evasione fiscale (zákon ?. 248 o zmene zákonného dekrétu ?. 223 zo 4. júla 2006 o naliehavých ustanoveniach týkajúcich sa hospodárskych a sociálnych stimulov, obmedzenia a racionalizácie verejných výdavkov a opatrení v oblasti rozpočtových príjmov a boja proti daňovým únikom, na zákon po zmenách a doplneniach (riadna príloha GURI ?. 186 z 11. augusta 2006) v odseku 10b stanovuje:

„Pokiaľ ide o prechody a prevody týkajúce sa postúpení nehnuteľností na podnikateľské účely..., upravené v ?lánku 10 prvom odseku bode 8b decreto del presidente della Repubblica n. 633, istituzione e disciplina dell’imposta sul valore aggiunto (dekrét prezidenta republiky ?. 633 o zavedení a právnej úprave dane z pridanej hodnoty) z 26. októbra 1972 [(riadna príloha GURI ?. 292 z 11. novembra 1972)] vrátane prevodov podliehajúcich dani z pridanej hodnoty, ktorých súčasťou sú uzavreté realitné fondy, na ktoré sa vzťahuje ?lánok 37 konsolidovaného znenia predpisov v oblasti finančného sprostredkovania vyplývajúceho z [legislatívneho dekrétu ?. 58/1998] a jeho následných zmien, ako aj ?lánok 14a legge n. 86 – Istituzione e disciplina dei fondi comuni di investimento immobiliare chiusi (zákon ?. 86 o zriadení a právnej úprave uzavretých realitných investičných fondov] z 25. januára 1994 [(riadna príloha GURI ?. 29 z 5. februára 1994)], alebo finančné leasingové spoločnosti, alebo banky a finanční sprostredkovatelia..., vo vzťahu k nadobúdaniu a spätnej kúpe nehnuteľností určených na prenájom alebo prenajatých v rámci leasingu, sa sadzba dane z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dane, zmenenej ?lánkom 10a, znižuje o polovicu. Ustanovenie podľa predchádzajúcej vety nadobúda účinnosť 1. októbra 2006.“

### **Ministerský dekrét ?. 228/1999**

10 Decreto ministeriale n. 228 – Regolamento recante norme per la determinazione dei criteri generali cui devono essere uniformati i fondi comuni di investimento (ministerský dekrét ?. 228 o nariadení, ktorým sa stanovujú pravidlá na určenie všeobecných kritérií, ktoré musia spĺňať spoločné investičné fondy) z 24. mája 1999 (GURI ?. 164 z 15. júla 1999) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „ministerský dekrét ?. 228/1999“) vo svojom ?lánku 1 ods. 1

písm. da) stanovuje:

„Realitné fondy sú fondy, ktoré investujú výlužne alebo prevažne do nehnuteľností, vecných práv k nehnuteľnostiam a podielov v realitných spoločnostiach.“

11 Podľa článku 12a ods. 1 ministerského dekrétu č. 228/1999:

„Realitné fondy sa zriaďujú v uzavretej forme.“

### **Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka**

12 UBS Real Estate, spoločnosť spravujúca portfólio spoločných investičných fondov so sídlom v Nemecku, ktorá má pobočku v Taliansku, zabezpečuje okrem iného správu dvoch realitných investičných fondov otvoreného typu založených podľa nemeckého práva, a to UBS (D) 3 Sector Real Estate Europe [predtým UBS (D) 3 Kontinente Immobilien] a UBS (D) Euroinvest Immobilien Real Estate Investment Fund (spolu ďalej len „fondy UBS“).

13 Dňa 4. októbra 2006 táto správcovská spoločnosť nadobudla na území fondov UBS dva komplexy budov určené na podnikateľské účely nachádzajúce sa v San Donato Milanese (Taliansko), pri ktorých zápise musela zaplatiť danovému orgánu daň z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnu daň, ktorých celková výška pre každý z týchto komplexov budov dosiahla 802 400 eur a 820 900 eur.

14 Neskôr sa uvedená správcovská spoločnosť dozvedela, že zákonný dekrét č. 223/2006 nadobudol účinnosť predtým, ako došlo k týmto nadobudnutiam, konkrétne 1. októbra 2006, a že tento zákonný dekrét vo svojom článku 35 ods. 10b stanovoval úpravu na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani o polovicu vo vzťahu k nadobudnutiam nehnuteľností, uskutočnených realitnými fondmi uzavretého typu upravenými článkom 37 legislatívneho dekrétu č. 58/1998 alebo na ich území.

15 Táto správcovská spoločnosť usúdila, že na túto úpravu majú nárok aj investičné fondy otvoreného typu, a preto požiadala daňovú správu o vrátenie polovice súm zaplatených ako tieto dane v súvislosti s uvedenými dvoma komplexmi nehnuteľností, ktoré nadobudla na území fondov UBS.

16 Keďže daňová správa neodpovedala, UBS Real Estate podala proti týmto dvom implicitným rozhodnutiam o zamietnutí žalobu na Commissione Tributaria Provinciale di Milano (Provincia daňová komisia Miláno, Taliansko). Rozsudkami z 21. decembra 2009 (č. 282/05/09 a 283/05/09) tento súd žaloby zamietol, keďže usúdil, že zákonným dekrétom č. 223/2006 mal taliansky zákonodarcu v úmysle obmedziť nárok na úpravu na dani prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani len na kategóriu investičných fondov uzavretého typu.

17 UBS Real Estate podala proti týmto dvom rozsudkom odvolania na Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Regionálny daňový súd pre Lombardiu, Taliansko). Rozsudkami z 3. apríla 2012 uvedený súd tieto odvolania zamietol, pričom v podstate uviedol, že vzhľadom na značné rozdiely medzi investičnými fondmi uzavretého typu, uznanými a pôsobiacimi v Taliansku, a investičnými fondmi otvoreného typu, uznanými a pôsobiacimi v Nemecku, nie je potrebné konštatovať porušenie najmä práva Únie na základe rozdielného zaobchádzania, keďže odlišné situácie môžu podliehať odlišným daňovým režimom.

18 Keďže UBS Real Estate zastávala názor, že odvolací súd nesprávne usúdil, že článok 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006 je v súlade s článkami 12, 43 a 56 ES (zmenené, teraz články 18, 49 a 63 ZFEÚ), podala kasačný opravný prostriedok na Corte suprema di cassazione

(Najvyšší kasací soud, Itálie), který podal návrh na začátek prejudiciálního konání. Na podporu svých kasacích opravných prostředků okrem iného uvádí, že když v odvolacím konání se dospělo k závěru, že dva druhy investičních fondů spomenuté v předcházejícím bode zodpovídají odlišným situacím, s kterými možno obcházet odlišně, hoci tieto rozdiely nie sú relevantné vzhľadom na *ratio legis* článku 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006, boli porušené ustanovenia Zmlúv týkajúce sa voľného pohybu kapitálu a slobody usadiť sa.

19 Vnútroštátny súd v prvom rade zdôrazňuje, že taliansky daňový režim realitných investičných fondov uzavretého typu bol v posledných rokoch predmetom mnohých zásahov vnútroštátneho zákonodarcu. Tieto zásahy boli podľa vnútroštátneho súdu inšpirované dvoma odlišnými cieľmi, konkrétne cieľom podporiť rozvoj osobitného nástroja správy portfólia a cieľom obmedziť jeho používanie na účely obchádzania daňovej právnej úpravy.

20 Vnútroštátny súd ďalej uvádza objasnenia týkajúce sa osobitných charakteristík oboch dotknutých typov investičných fondov. V tejto súvislosti na jednej strane vysvetľuje, že talianska právna úprava týkajúca sa spoločných investičných fondov vo vzťahu k investičným fondom uzavretého typu stanovuje, že spoločnosť vykonávajúca správu portfólia, ktorá ich zriadila, vráti len podiely upísané v osobitných obdobiach. Tieto fondy sú teda charakterizované vopred stanoveným podielom, ktorý sa v ňase nemení. Keďže majetok týchto fondov, ktorý má fixnú povahu, sa týmto fondom pridáva pri ich zriadení, účastníkom týchto nástrojov spoločného investovania sa možno stať len v určitom vopred stanovenom období a o vyplatenie takto investovaného kapitálu možno požiadať až k dátumu splatnosti týchto fondov alebo po uplynutí určitého počtu rokov nasledujúcich po ich zriadení. Okrem týchto období môžu byť podiely investičného fondu uzavretého typu kúpené a predané len na burze. Keďže doba trvania takéhoto fondu sa pohybuje medzi desiatimi až tridsiatimi rokmi, jeho majetok sa na konci rozdelí medzi jednotlivých účastníkov, alebo v prípade, že by bol predaný, sa týmto účastníkom rozdelí prípadný zisk.

21 Na druhej strane podľa vnútroštátneho súdu z uplatnenej talianskej právnej úpravy vyplýva, že investičné fondy otvoreného typu sú charakterizované variabilnou povahou svojho majetku, ktorý sa môže zväčšovať alebo zmenšovať na dennom základe v závislosti od nových úpisov alebo žiadostí o vyplatenie podielov. Je teda možné kedykoľvek v ňom upísať podiely, ako aj dosiahnuť čiastočné alebo úplné vyplatenie vloženého kapitálu. V tejto súvislosti vnútroštátny súd spresňuje, že zatiaľ čo investor do fondu uzavretého typu, ktorý chce ukončiť svoju investíciu, nemá inú možnosť ako postúpiť svoje podiely tretej osobe, majiteľ podielov fondu otvoreného typu má naopak možnosť požiadať tento fond o vyplatenie sumy zodpovedajúcej jeho podielom.

22 Napokon vnútroštátny súd uvádza, že prípadný vznik krízy na trhu, ku ktorej by mohlo dôjsť v dôsledku zníženia cien nehnuteľností, by mohol podnietiť početných účastníkov investičných fondov otvoreného typu k tomu, aby požadovali predčasné vyplatenie svojich podielov, čo by vyvolalo pohltenie „likvidného vankúša“ takýchto fondov. Tieto fondy by na to, aby mohli vyhovieť týmto žiadostiam o vyplatenie, boli nútené predčasť nadobudnutých nehnuteľností pod ich normálnu hodnotu. Z tohto hľadiska by cieľ talianskeho zákonodarcu, z ktorého vychádza obmedzenie účavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani len na investičné fondy uzavretého typu, mohol pozostávať z podpory a uprednostňovania zriaďovania investičných fondov, ktoré nevychádzajú zo „známe špekulatívnych a náhodných zámerov“. Aj proti takémuto prístupu však možno namietať, pretože v skutočnosti vytvára prekážku investíciám pochádzajúcim z iných členských štátov, keďže investičné fondy otvoreného typu, pochádzajúce z týchto štátov, by boli odrádzané od nadobúdania nehnuteľností určených na podnikateľské účely v Taliansku.

23 Za týchto podmienok Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku, ktorá je vo veciach C-487/19 a C-479/19 formulovaná rovnako:

„Bráni právo [Únie] – najmä ustanovenia [Zmlúv] týkajúce sa slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu, tak ako ich vykladá Súdny dvor – uplatňovaniu ustanovenia vnútroštátneho práva, akým je ustanovenie článku 35 ods. 10b [zákonného dekrétu č. 223/2006] (v rozsahu, v akom sa úáva na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani obmedzuje na uzavreté realitné investičné fondy)?“

24 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 22. júla 2019 boli veci C-478/19 a C-479/19 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

### **O prejudiciálnej otázke**

25 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 43 a 56 ES (zmenené, teraz články 49 a 63 ZFEÚ) majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá obmedzuje nárok na úavu na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani len na realitné fondy uzavretého typu s vylúčením fondov otvoreného typu.

### **O uplatniteľnej slobode pohybu**

26 Na úvod, pokiaľ ide o uplatniteľnosť ustanovení Zmluvy o FEÚ a argumentáciu talianskej vlády, podľa ktorej by odpoveď na prejudiciálnu otázku položenú v každej zo spojených vecí mala byť v podstate založená na relevantných ustanoveniach smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 2011, s. 1), stačí konštatovať, že táto smernica nebola v čase skutkových okolností uplatniteľná vzhľadom na miesto sporov vo veciach samých.

27 Následne, keďže sa táto prejudiciálna otázka odvoláva na ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobody usadiť sa a tiež aj na jej ustanovenia týkajúce sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné určiť slobodu uplatniteľnú na spory vo veciach samých (rozsudok z 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 52, ako aj citovaná judikatúra).

28 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že na určenie toho, či vnútroštátna právna úprava patrí do pôsobnosti niektorej zo základných slobôd zaručených Zmluvou o FEÚ, treba zohľadniť predmet danej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. júna 2018, Fidelity Funds a i., C-480/16, EU:C:2018:480, bod 33, ako aj citovanú judikatúru, a z 3. marca 2020, Tesco Global Áruházak, C-323/18, EU:C:2020:140, bod 51, ako aj citovanú judikatúru).

29 Treba tiež pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa na vnútroštátne opatrenia upravujúce transakcie, ktorými nerezidenti vykonávajú investície do nehnuteľností na území členského štátu, môže vzťahovať tak článok 43 ES (zmenený, teraz článok 49 ZFEÚ) týkajúci sa slobody usadiť sa, ako aj článok 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ) týkajúci sa voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 1999, Konle (C-302/97, EU:C:1999:271, bod 22).

30 Právo nadobúdať, využívať a scudzovať nehnuteľný majetok na území iného členského štátu, ktoré predstavuje nevyhnutný doplnok slobody usadiť sa, pri svojom výkone spôsobuje pohybu kapitálu (pozri najmä rozsudky z 25. januára 2007, Festersen, C-370/05, EU:C:2007:59,

bod 22 a citovanú judikatúru, ako aj z 11. októbra 2007, ELISA, C-451/05, EU:C:2007:594, bod 58 a citovanú judikatúru).

31 Pohyby kapitálu totiž zahŕňajú operácie, ktorými nerezidenti vykonávajú investície do nehnuteľného majetku na území členského štátu, ako to vyplýva z nomenklatúry kapitálových pohybov uvedenej v prílohe I smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 178, 1988, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), pričom táto nomenklatúra si zachováva svoj orientačný charakter pre definovanie pojmu pohybu kapitálu (rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 56, ako aj citovaná judikatúra).

32 V tejto veci sa predmetná vnútroštátna právna úprava týka úľavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani týkajúcich sa prevodov nehnuteľností určených na podnikateľské účely, ktorých zmluvnými stranami sú najmä realitné fondy uzavretého typu.

33 Napriek tomu, že uvedená právna úprava môže *a priori* patriť do pôsobnosti tak článku 43 ES, ako aj článku 56 ES (zmenený, teraz články 49 a 63 ZFEÚ), nemení to nič na tom, že v kontexte, ktorým sa vyznačujú konania vo veci samej, prípadné obmedzenia slobody usadiť sa vyplývajúce z uvedenej právnej úpravy predstavujú nevyhnutný dôsledok obmedzenia voľného pohybu kapitálu, a preto neodôvodňujú samostatné skúmanie tej istej právnej úpravy vzhľadom na článok 43 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 55, ako aj citovanú judikatúru).

34 Okrem toho, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 44 svojich návrhov, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že UBS Real Estate nadobudla oba dotknuté komplexy nehnuteľností na účel fondov UBS len ako pasívnu investíciu s jediným cieľom uskutočniť finančné investície, a nie s cieľom začať tam hospodársku činnosť.

35 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba skúmať vnútroštátne opatrenie, o ktoré ide vo veci samej, výlučne z hľadiska ustanovení primárneho práva týkajúcich sa voľného pohybu kapitálu, a to článku 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ).

### **O existencii obmedzenia voľného pohybu kapitálu**

36 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že opatrenia zakázané článkom 56 ods. 1 ES (zmenený, teraz článok 63 ods. 1 ZFEÚ) ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v členskom štáte alebo odradiť rezidentov tohto členského štátu od investovania v iných štátoch (pozri najmä rozsudky z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 27 a citovanú judikatúru, ako aj z 30. januára 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 49 a citovanú judikatúru).

37 Keďže v tejto veci je otázkou položenou v rámci sporov vo veci samej otázka, či môžu rozdiely medzi investičnými fondmi uzavretého typu a investičnými fondmi otvoreného typu umožniť, aby sa s týmito dvoma druhmi fondov zaobchádzalo rozdielne z daňového hľadiska, treba skúmať, či môže kritérium týkajúce sa „otvoreného“ alebo „uzavretého“ typu realitného fondu predstavovať obmedzenie, ktoré je v zásade zakázané článkom 56 ods. 1 ES (zmenený, teraz článok 63 ods. 1 ZFEÚ).

38 V tejto súvislosti treba uviesť, že kritérium týkajúce sa formy realitného fondu samo osebe nepredstavuje rozdielne zaobchádzanie s realitnými fondmi rezidentmi a realitnými fondmi nerezidentmi.

39 Vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu uplatňuje na hospodárske subjekty rezidentov a hospodárske subjekty nerezidentov, však môže predstavovať obmedzenie voľného pohybu kapitálu. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že aj rozlišovanie, ktoré je založené na objektívnych kritériách, môže skutočne znevýhodniť cezhraničné situácie (rozsudok z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 55 a citovaná judikatúra).

40 Tak je to v prípade, keď vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu vzťahuje na hospodárske subjekty rezidentov a hospodárske subjekty nerezidentov, vyhradzuje uplatnenie daňovej výhody na situácie, v ktorých hospodársky subjekt spĺňa podmienky alebo povinnosti, ktoré sú vzťahom na svoju povahu alebo fakticky typické pre domáci trh, takže tieto podmienky alebo povinnosti môžu splniť iba hospodárske subjekty pôsobiace na domacom trhu a hospodárske subjekty nerezidenti, ktoré vykazujú porovnateľné vlastnosti, ich vo všeobecnosti nespĺňajú (rozsudok z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 56 a citovaná judikatúra).

41 V tejto súvislosti zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že v súlade s článkom 12a ministerského dekrétu č. 228/1999 môžu byť realitné fondy vytvorené v Taliansku len ako investičné fondy uzavretého typu.

42 Ako však uviedol generálny advokát v bodoch 75 a 76 svojich návrhov, keďže vo forme investičných fondov otvoreného typu môžu byť založené iba realitné fondy, na ktoré sa vzťahuje právo iných členských štátov než Talianskej republiky, a v dôsledku toho možno týmto fondom odoprieť priznanie daňovej výhody upravenej v článku 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006, uplatnenie rozlišovacieho kritéria založeného na „otvorenej“ alebo „uzavretej“ povahe investičných fondov vedie k znevýhodneniu realitných fondov, na ktoré sa vzťahuje právo iných členských štátov než Talianskej republiky, čo v ich neprospech vytvára rozdielne zaobchádzanie.

43 Preto treba usúdiť, že ako poukazuje vnútroštátny súd, toto rozdielne zaobchádzanie je spôsobilé odrádzať investičné fondy otvoreného typu, na ktoré sa vzťahuje právo iných členských štátov než Talianskej republiky, od nadobudnutia nehnuteľností na podnikateľské účely na území tohto členského štátu, a preto predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré článok 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ) v zásade zakazuje.

44 Pritom je pravda, že podľa článku 58 ods. 1 písm. a) ES [zmenený, teraz článok 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ] článok 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ) nezasahuje do práva členských štátov uplatňovať príslušné ustanovenia svojich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.

45 Keďže toto ustanovenie predstavuje výnimku zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu, musí sa vykladať reštriktívne. Preto ho nemožno vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, alebo od členského štátu, v ktorom investujú svoj kapitál, je automaticky zlučiteľná so Zmluvami. Samotná výnimka upravená v článku 58 ods. 1 písm. a) ES [zmenený, teraz článok 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ] je totiž obmedzená článkom 58 ods. 3 ES [zmenený, teraz článok 65 ods. 3 ZFEÚ], ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku 58 (zmenený, teraz článok 65 ZFEÚ) „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ)“ [pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien

oikeudenvallontayksikkö (Príjmy vyplácané zo strany PKIPCP), C?480/19, EU:C:2021:334, bod 29 a citovanú judikatúru)].

46 Súdny dvor tiež rozhodol, že teda treba rozlišovať medzi rozdielnym zaobchádzaním, ktoré je podľa ?lánku 58 ods. 1 písm. a) ES [zmenený, teraz ?lánok 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ] prípustné, a diskrimináciou, ktorú zakazuje ?lánok 58 ods. 3 ES [zmenený, teraz ?lánok 65 ods. 3 ZFEÚ]. Na to, aby sa mohla vnútroštátna daňová právna úprava považovať za zlu?iteľnú s ustanoveniami Zmlúv týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní, ktorý z nej vyplýva, týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (Príjmy vyplácané zo strany PKIPCP), C?480/19, EU:C:2021:334, bod 30 a citovanú judikatúru].

### ***O existencii objektívne porovnateľných situácií***

47 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že porovnateľnosť cezhraničnej situácie s vnútroštátnou situáciou v ?lenskom štáte sa musí skúmať s prihliadnutím na cieľ, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia (pozri najmä rozsudok z 30. apríla 2020, Sociétés G n r les, C?565/18, EU:C:2020:318, bod 26 a citovanú judikatúru), ako aj ich predmet a obsah (pozri najmä rozsudok z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, bod 48 a citovanú judikatúru).

48 Okrem toho na ?ely posúdenia, ?i je rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z takejto právnej úpravy odrazom objektívne rozdielných situácií, treba vziať do úvahy iba relevantn  rozlišujúce krit ri  stanoven  dotknutou právnou úpravou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, bod 49 a citovanú judikatúru).

49 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, treba v prvom rade uviesť, že na ?ely skúmania, ?i existuje objektívny rozdiel medzi situáciou realitných fondov otvoreného typu a realitných fondov uzavretého typu, spočíva hlavn  problém v tom, že vnútroštátny súd jasne nevysvetľuje dôvod, pre ktor  bola daňov  výhoda, o ktor  ide vo veci samej, v talianskom práve stanoven .

50 Pokiaľ totiž ide o cieľ daňovej výhody priznanej vnútroštátnou právnou úpravou, vnútroštátny súd len v šeobecn mi pojmami uviedol, že v posledných rokoch boli daňov  právne predpisy upravujúce spoločn  realitn  investičn  fondy uzavretého typu predmetom mnohých legislat vn ch zásahov motivovaných dvoma protichodnými cieľmi, a to jednak cieľom podpory rozvoja osobitného nástroja správy portfólia a jednak s cieľom obmedziť využívanie tohto nástroja na ?ely obchádzania pr vn ch predpisov. Uveden  súd poukázal na to, že pr padn  vznik krízy na trhu, ku ktorej by mohlo dôjsť v dôsledku zníženia cien nehnuteľností, by mohol podnietiť po etn   astn kov investičných fondov otvoreného typu k tomu, aby požadovali pred asn  splatenie svojich podielov, ?o by vyvolalo pohltenie „likvidných vankúšov“ týchto fondov. Tieto fondy by na to, aby mohli vyhovieť týmto žiadostiam o vyplatenie, boli n ten  predať ?asť nadobudnutých nehnuteľností pod ich normálnu hodnotu. Za týchto podmienok vnútroštátny súd uvádza, že cieľ talianskeho zákonodarcu, z ktorého vychádza daňov  výhoda priznan  v ?lánku 35 ods. 10b zákonného dekrétu ?. 223/2006 realitným fondom uzavretého typu, by mohol pozostávať z podpory a  prednost ovania zriaďovania investičných fondov, ktoré nevychádzajú zo znaťne špekulat vn ch a náhodných zámerov.

51 V druhom rade treba uviesť, že stanoviská vyjadren  rôznymi  astn kmi konania, ktor  predložili p somn  pripomienky, sa znaťne líšia v súvislosti s cieľom daňovej výhody priznanej ?l нком 35 ods. 10b zákonného dekrétu ?. 223/2006, ktor  spočíva v znížení sadzby dane z

prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dane o 50 % vo vzťahu k nadobudnutiam nehnuteľností uskutočneným prostredníctvom alebo na účet fondov uzavretého typu upravených článkom 37 legislatívneho dekrétu č. 58/1998.

52 UBS Real Estate spochybňuje predpoklad, z ktorého vychádza vnútroštátny súd, a tvrdí, že *ratio legis* ustanovenia, o aké ide vo veci samej, ktoré o polovicu znižuje sumu, ktorú treba zaplatiť z titulu dane z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dane, spočíva v potrebe zabrániť tomu, aby subjekty, ktoré často uskutočňujú nákup a predaj nehnuteľností v rámci podnikateľskej činnosti, boli pri tejto činnosti znevýhodnené tým, že dvakrát zaplatia rovnaké dane, a to tak v prípade nadobudnutia nehnuteľnosti, ako aj v prípade jej predaja, čo potvrdzuje okrem iného štúdia Consiglio nazionale del Notariato (Národná notárska rada, Taliansko) a obežník Associazione fra le società italiane per azioni (Assonime) (asociácia talianskych akciových spoločností).

53 Talianska vláda sa zaslomnieva, že rozdiely funkčnej a štrukturálnej povahy, ktoré existujú medzi realitnými fondmi uzavretého typu a realitnými fondmi otvoreného typu, či už ide o postup upisovania a spôsoby spätného odkúpenia podielov, alebo o charakteristiky každého z týchto typov fondov, potvrdzujú, že fondy otvoreného typu nie sú v situácii objektívne porovnateľnej so situáciou fondov uzavretého typu. Tento záver je podľa nej okrem iného podporený genézou vnútroštátneho ustanovenia, z ktorej vyplýva, že taliansky zákonodarcu mal v úmysle vyhradiť túto daňovú výhodu výlučne na investície, ktoré majú skutočne realitnú povahu, s vylúčením investícií hnuteľnej povahy, aj keď sú tieto investície zhodnocované prostredníctvom dočasného nadobudnutia nehnuteľností a táto právna úprava v podstate sleduje podporu toho, aby sa v Taliansku usádzali fondy uzavretého typu vykonávajúce investície nehnuteľnej povahy.

54 Napokon Európska komisia uvádza, že talianske právo stanovuje jedinú hmotnoprávnú úpravu uplatniteľnú na všetky spoločné investičné fondy, no priznáva zvlášť zaobchádzanie pri nadobúdaní nehnuteľností na podnikateľské účely realitnými fondmi uzavretého typu vo forme daňovej úľavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani. Keďže však hlavným cieľom fondov uzavretého typu, ako aj fondov otvoreného typu je poskytnúť upisovateľovi možnosť uskutočniť finančné investície, existuje úplná porovnateľnosť medzi realitnými fondmi uzavretého typu a realitnými fondmi otvoreného typu. Okrem toho pri zohľadnení cieľa fondu spočívajúceho v nadobúdaní nehnuteľností na účel ich ďalšieho predaja sú realitné fondy uzavretého typu a realitné fondy otvoreného typu tiež porovnateľné.

55 V tomto kontexte prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý má jediný právomoc vykladať vnútroštátne právo, aby so zreteľom na všetky ustanovenia daňovej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, a na dotknutý vnútroštátny daňový režim ako celok určil hlavný cieľ sledovaný týmto ustanovením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Köln – Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 79).

56 Ak v tejto súvislosti vnútroštátny súd dospeje k záveru, že cieľom článku 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006 je predísť tomu, aby bol fond pri nadobúdaní nehnuteľností a ich následnom predaji znevýhodnený dvojitém zdanením, treba konštatovať, že z hľadiska tohto cieľa a ako uviedol generálny advokát v bode 81 svojich návrhov, sa fondy otvoreného typu a fondy uzavretého typu nachádzajú v objektívne porovnateľných situáciách.

57 Vnútroštátny súd by naopak mohol dospieť k záveru, že ciele sledované vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou vo veci samej majú za cieľ podporu a uprednostňovanie zriaďovania fondov uzavretého typu, ktoré nevychádzajú zo značne špekulatívnych a náhodných zámerov, a obmedzenie systémových rizík na trhu s nehnuteľnosťami, a že takéto úvahy tak predstavujú základ, na ktorom sú fondy otvoreného typu vylúčené z daňovej výhody priznanej článkom 35 ods.

10b zákonného dekrétu č. 223/2006. Treba však uviesť, že úvahy tejto povahy sa osobitne netýkajú dôvodov, ktoré odlišujú fondy otvoreného od fondov uzavretého typu z hľadiska predmetnej daňovej výhody.

58 Pokiaľ ide o predmet a obsah tejto právnej úpravy, je potrebné dodať, že tieto ustanovenia spočívajú v stanovení zníženia sadzby dane z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dane o 50 % vo vzťahu k nadobudnutiam nehnuteľností uskutočneným prostredníctvom alebo na úžit fondov uzavretého typu upravených článkom 37 legislatívneho dekrétu č. 58/1998 a že z hľadiska takejto daňovej výhody sa zdá, že fond uzavretého typu a fond otvoreného typu sa vzťahom na to, že oba vykonávajú činnosť spočívajúcu v nadobúdaní a následnom predaji nehnuteľností, podliehajúcu dvojitému zdaneniu, nachádzajú v porovnateľnej situácii.

59 Za týchto podmienok treba skúmať, či rozdielne zaobchádzanie zavedené týmto článkom 37 možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu.

### ***O existencii naliehavého dôvodu všeobecného záujmu***

60 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora možno obmedzenie voľného pohybu kapitálu pripustiť iba vtedy, keď je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, je vhodné na zaručenie dosiahnutia predmetného cieľa a nejde nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa [pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (Príjmy vyplácané zo strany PKIPCP), C-480/19, EU:C:2021:334, bod 56 a citovanú judikatúru].

61 V prejednávanej veci treba konštatovať, že hoci vnútroštátny súd v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania nepoukazoval na takéto dôvody, vysvetlil, ako bolo uvedené v bode 50 tohto rozsudku, ciele, ktoré inšpirovali zásahy zákonodarcu v oblasti daňového zaobchádzania s realitnými fondmi uzavretého typu, a to cieľ podpory uprednost'ovania rozvoja osobitného nástroja správy portfólia, cieľ obmedziť jeho používanie na účely obchádzania právnych predpisov a cieľ podpory a uprednost'ovania zriaďovania fondov uzavretého typu, ktoré nevychádzajú zo značne špekulatívnych a náhodných zámerov, pričom tieto rôzne zásahy zákonodarcu boli vedené úvahami týkajúcimi sa potreby obmedziť systémové riziká na trhu s nehnuteľnosťami. Okrem toho Komisia a talianska vláda pred Súdnym dvorom uviedli rôzne dôvody odôvodnenia, konkrétne Komisia boj proti daňovým podvodom a únikom a uvedená vláda zachovanie konzistentnosti daňového systému dotknutého vo veci samej.

62 Pokiaľ ide v prvom rade o boj proti daňovým podvodom a únikom, treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátne opatrenie obmedzujúce voľný pohyb kapitálu môže byť odôvodnené potrebou zabrániť daňovým podvodom a únikom, ak sa osobitne týka vyslovene umelých konštrukcií zbavených hospodárskej reality, vytvorených s jediným účelom vyhnúť sa zvyčajne splatnej dani zo ziskov dosiahnutých činnosťami vykonávanými na vnútroštátnom území dotknutého členského štátu [rozsudok z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C-135/17, EU:C:2019:136, bod 73 a citovaná judikatúra]. Všeobecná domnienka daňových únikov alebo podvodov teda nemôže postačovať na odôvodnenie daňového opatrenia, ktoré je na ujmu cieľov Zmluvy (rozsudok z 11. októbra 2007, ELISA, C-451/05, EU:C:2007:594, bod 91 a citovaná judikatúra).

63 V tejto súvislosti stačí uviesť, že vnútroštátna právna úprava vzťahom na to, že vylučuje z daňovej výhody všetky realitné fondy otvoreného typu, zjavne nezodpovedá požiadavkám uvedeným v predchádzajúcom bode, a preto ju nemožno odôvodniť potrebou predchádzať daňovým podvodom a únikom.

64 Talianska vláda ?alej tvrdí, že rozdielne zaobchádzanie zavedené ?lánkom 35 ods. 10b zákonného dekrétu ?. 223/2006 je odôvodnené potrebou zachova? rovnováhu a konzistentnos? vnútroštátneho systému, ke?že talianske právo uznáva len investičné fondy uzavretého typu ako jedinú kategóriu fondov, ktoré môžu nadobúda? nehnute?nosti.

65 V tejto súvislosti treba pripomenú?, že je pravda, že Súdny dvor rozhodol, že nevyhnutnos? zachova? konzistentnos? da?ového systému môže odôvod?ova? právnu úpravu, ktorá svojou povahou môže obmedzi? základné slobody (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C?338/11 až C?347/11, EU:C:2012:286, bod 50, ako aj citovanú judikatúru, a z 13. marca 2014, Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, bod 69, ako aj citovanú judikatúru).

66 Na to, aby mohlo by? tvrdenie založené na takomto odôvodnení úspešné, je však pod?a ustálenej judikatúry potrebné, aby sa preukázal priamy vz?ah medzi dotknutou da?ovou výhodou a kompenzáciou tejto výhody vo forme stanoveného da?ového odvodu, pri?om priamy charakter tohto vz?ahu sa musí posudzova? vzh?adom na cie? sledovaný predmetnou právnou úpravou (rozsudky z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C?338/11 až C?347/11, EU:C:2012:286, bod 51, ako aj citovaná judikatúra, a z 13. marca 2014, Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, bod 69, ako aj citovaná judikatúra).

67 V prejednávanej veci Talianska republika nepreukázala, že da?ová výhoda poskytnutá talianskym fondom uzavretého typu bola kompenzovaná stanoveným da?ovým odvodom, ?o by odôvod?ovalo vylú?enie realitných fondov, na ktoré sa vz?ahuje právo iných ?lenských štátov než Talianskej republiky, z poskytnutia tejto výhody.

68 Napokon, pokia? ide o potrebu podporova? rozvoj osobitného nástroja správy portfólia, zria?ovania fondov uzavretého typu, ktoré nevychádzajú zo zna?ne špekulatívnych a náhodných zámerov, ako aj potrebu obmedzi? systémové riziká na trhu s nehnute?nosťami, treba v prvom rade uvies?, že pokia? ide o potrebu podpory rozvoja osobitného nástroja, sa zdá, že vnútroštátna právna úprava povo?ujúca len zria?ovanie fondov uzavretého typu tento cie? dosiahla.

69 Znevýhod?ujúce da?ové zaobchádzanie s fondmi iného typu, zriadenými pod?a práva iného ?lenského štátu, však v podstate vedie k systematickému uprednost?ovaniu vnútroštátnych fondov.

70 Pod?a ustálenej judikatúry výlu?ne hospodársky cie? nemôže odôvod?ova? obmedzenie základnej slobody zaru?enej Zmluvami (rozsudok z 25. februára 2021, Novo Banco, C?712/19, EU:C:2021:137, bod 40 a citovaná judikatúra).

71 Po druhé, podobne ako uviedol generálny advokát v bodoch 88 a 89 svojich návrhov, treba uvies?, že sa nezdá, že otvorená alebo uzavretá povaha fondu súvisí s úrov?ou špekulatívnosti investícií uskuto?nených týmto fondom alebo s jasnosťou ?i nejasnosťou úmyslov v tomto smere a že charakteristická ?rta fondu uzavretého typu nezaväzuje tento fond k tomu, aby disponoval majetkom, ktorý nadobudol, po?as dlhšieho obdobia, než by to bolo v prípade fondu otvoreného typu.

72 Preto sa ani za predpokladu, že potrebu predchádza? špekuláciám s nehnute?nosťami možno považova? za naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodni? obmedzenie vo?ného pohybu kapitálu, nemožno sa na túto potrebu vo veciach samých odvoláva?, ke?že uplatnenie da?ovej výhody výlu?ne na fondy uzavretého typu, s vylú?ením otvorených fondov, sa nezdá vhodné na dosiahnutie sledovaného cie?a.

73 Po tretie, ako uviedol generálny advokát v bodoch 90 a 91 návrhov, cieľ zameraný na obmedzenie systémových rizík na trhu s nehnuteľnosťami môže predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu. Aby však obmedzenie voľného pohybu kapitálu mohlo byť odôvodnené potrebou obmedziť systémové riziká na trhu s nehnuteľnosťami, vnútroštátna právna úprava poskytujúca daňovú výhodu len realitným fondom uzavretého typu musí byť vhodná na zabezpečenie dosiahnutia uvádzaného cieľa a nemôže zachádzať nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie potrebné, čo prináleží preveriť vnútroštátnemu súdu.

74 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ) sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá obmedzuje poskytnutie úľavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani len v prospech realitných fondov uzavretého typu s vylúčením fondov otvoreného typu, pokiaľ sa tieto dve kategórie fondov nachádzajú v objektívne porovnateľných situáciách, ak toto rozdielne zaobchádzanie nie je odôvodnené cieľom sledujúcim obmedzenie systémových rizík na trhu s nehnuteľnosťami.

## O trovách

75 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (druhá komora) rozhodol takto:

**Článok 56 ES (zmenený, teraz článok 63 ZFEÚ) sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá obmedzuje poskytnutie úľavy na dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a katastrálnej dani len v prospech realitných fondov uzavretého typu s vylúčením fondov otvoreného typu, pokiaľ sa tieto dve kategórie fondov nachádzajú v objektívne porovnateľných situáciách, ak toto rozdielne zaobchádzanie nie je odôvodnené cieľom sledujúcim obmedzenie systémových rizík na trhu s nehnuteľnosťami.**

Podpisy

\* Jazyk konania: taliančina.